

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פְּרֻשֵׁת תְּרוּמָה עֵרַב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ ז' אָדָר א', ה'תשפ"ד

מְקֻדָּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיַד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁשִׁי עִם רִשִׁי

הַיּוֹם לּוֹמְדִים עַל מִזְבַּח הַנְּחֻשֶׁת.

מִזְבַּח הַנְּחֻשֶׁת נַעֲשֶׂה מַעֲץ שְׁצוּפָה בְּנְחֻשֶׁת וְשֵׁמֶשׁ לְהַקְרִיבֵת הַקְּרָבָנוֹת.

לְמִזְבַּח הַיּוֹם אַרְבַּע "תְּבוֹת - קַפְסָאוֹת" בְּפִנּוֹתָיו הָעֲלִיוֹנוֹת, וְרוּחַ בְּאִמְצָע בְּדִי לְלַכֵּת עָלָיו וּלְהַקְרִיב אֶת הַקְּרָבָנוֹת. מִסְבִּיב לְמִזְבַּח, בְּאִמְצָעוֹ שֶׁל אֶחָד מֵהַצְּדָדִים, הִיָּה "סְרִיג" נְחֻשֶׁת וְבוֹ טְבַעוֹת לְמוֹטוֹת שֶׁבְּאִמְצָעוֹתֵם נִשְׂאוּ אֶת הַמִּזְבַּח וְגַם שִׁמְשׁוּ סִימָן לְכַהֲנִים לְדַעַת הֵיכָן אִמְצָע הַמִּזְבַּח.

הַמִּזְבַּח נִבְנָה כְּמוֹ קַפְסָה, וְכֹאֲשֶׁר הִצִּיבוּ מִחֲדָשׁ אֶת הַמִּשְׁכָּן, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ צְרִיכִים לְמַלֵּא אוֹתוֹ בְּאֲדָמָה. לְמִזְבַּח הַיּוֹם כְּבֶשֶׂת, מַכְיִוֵן שְׂאֵסוֹר שִׁיְהִיוּ מִזְרָגוֹת בְּדִי לְעֵלוֹת עַל הַמִּזְבַּח.

תְּהֵלִים / יוֹם ז' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ל"ט- מ"ד

בְּתֵהֵלִים שֶׁל הַיּוֹם יִשְׁנוּ פְּסוּק "אֵךְ בְּצֵלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ" אָדָם הוֹלֵךְ בַּחֲשֵׁךְ בְּגִלְגַּל שָׂרָק ה' יוֹדֵעַ אֶת הַדְרֹךְ שֶׁבָּה דְבָרִים הֵם בְּאִמְתּוֹ.

בְּמֵאֵמָה, הַרְבֵּי הָרֶשׁ"ב מְסַבֵּיר אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה בְּדֶרֶךְ שׁוֹנָה. "אֵךְ בְּצֵלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ" - אָדָם מִתְהַלֵּךְ עִם "צֵלֶם" כַּח מִיָּחַד שֶׁנִּקְרָא כֶּף וְעוֹזֵר לַיהוּדִי בְּעִבּוּדֵת ה'.

כֹּל בְּקָר כְּשֶׁאֵנַחְנוּ מִתְעוֹרְרִים ה' שֵׁם כַּח מִיָּחַד בְּאוֹרֵה, זֶה גוֹרֵם לָנוּ לְהִתְלַהֵב וּלְהִתְחִיל יוֹם חֲדָשׁ בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה וּלְהִתְנַהֵג בְּאִפְן שֶׁה' רוֹצֵה שֶׁנִּתְנַהֵג.

כְּלָנוּ לְעֵתִים צְרִיכִים קֶצֶת "דְּחִיפָה" בְּדִי לְהִתְחִיל לַעֲשׂוֹת אֶת הַדְּבָר הַנְּכוֹן...

מִחֻשְׁבָּה יְכוּלָה לְעֵלוֹת בְּמִחְנוֹנוּ וְלִגְרוֹם לָנוּ הִתְלַהֲבוֹת מִקִּיּוֹם דְּבָרִים טוֹבִים. זֶה יְכוּל לְהִיּוֹת בְּאִמְצָעוֹת

בת קול- קול מה' שהנשמה שומעת שגורם לנו להתנהג בדרך שבה ה' רוצה שנתנהג. למרות שאנחנו לא יכולים לשמוע את זה, הנשמה שלנו שומעת, ושמה את המחשבות לתוך הראש וגורמת לנו לעשות תשובה.

כל זה הוא חלק מהצלם שהפסוק מדבר עליו, כח המחבא שהולך עם היהודי ומעודד אותו לעשות את הדבר הנכון ומתוך שמחה.

תניא / לקוטי אמרים פרק כ"ז (ז' אדר א' שנה מעברת)

מרויחים כל כך הרבה דברים מאתכפיא, ששנה לנו לחפש הזדמנויות לעשות עוד ועוד. לעתים רבות הנפש הבהמית שלנו אומרת "אני רוצה את זה, מתר לי לרצות את זה עכשיו." באמצעות אתכפיא אנו אומרים לה "כן, זה דבר טוב מה שאת רוצה, אבל אנו צריכים לזכר שה' הוא השולט ולכן נמתין עוד דקה לפני שנעשה את רצונך". אנחנו לא יכולים לעשות מה שאנחנו רוצים, מתי שאנחנו רוצים ואיך שאנחנו רוצים. עלינו לחשב קדם כל על ה'. כפאשר אנו חושבים על ה' בזמנים אלו, אנו מקדשים את עצמנו; ומקימים מצות "והתקדשתם"- להיות קדושים! ולא רק שמקדשים את עצמנו, ה' יקדש אותנו מלמעלה ויקח קצת מהכח של היצר הרע.

למרות שחבינו בסוף הכל זמן קצר, יש לה' נחת מרבה מזה והוא עוזר לנו הרבה ומחליש את יצר הרע. איזו דרך נפלאה (ואפילו לא קשה כל כך) להשיג כל כך הרבה נצחונות במלחמתנו נגד היצר הרע, מעט מעט בכל פעם.

פעם הגיע חסיד לרבי המהר"ש ואמר שעבר עברה מסימת ורצה דרך לתשובה. הרבי המהר"ש אמר לו שעליו לצום מאות פעמים. החסיד היה מפתע מתשובתו של המהר"ש. והמהר"ש המשיך, האם אתה חושב שצום הכונה לא לאכל עד השקיעה? זו דיאטה! כונתי בשאמרתי צום היא שלא תעשה דברים שאתה רוצה לעשות. עצם את עיניך בשאתה רואה משהו שאתה לא אמור להסתכל עליו וסגר את פיך בשאתה לא אמור לומר משהו מסים. זהו הצום שאליו כונתי. וצום כזה יעזר לך להשתפר, לעשות תשובה ולהתקרב אל ה'.

האם אתם יכולים לחשב על אופנים בהם אתם יכולים להתנהג באתכפיא? אולי אפשר לומר כמה פסוקים לפני שאתם משחקים במחשב או קוראים ספר או לחשב איך לשמח מישהו אחר לפני שאוכלים את הקנוח.

היום יום / ז' אדר א'

אנו יודעים שאנו שלוחים של ה'. בה' אדר למדנו על חלק מהשליחות שלנו, לטהר את העולם במלות התורה והתפלה. היום לומדים חלק נוסף מהשליחות- להאיר את העולם באור התורה והעבודה. ה' מנה אותנו לשלוחים שלו בעולם- להאיר את העולם באור תורה ומצוות. כיצד אנחנו עושים זאת? על ידי קיום מצוות ועל ידי שיש לנו מדות טובות.

ספר המצוות / מצות לא תעשה רל"ה

במצוה היומית, מצות לא תעשה רל"ה, לומדים על המצוה לא להלוות ליהודי שום דבר- לא כסף ולא כל דבר אחר, עם רבית.

הכונה היא שכשהוא צריך להחזיר את הכסף, צריך לשלם יותר ממה שהלוו לו. לדגמה, אי אפשר לתת לאח עוגיה ולומר לו שהוא צריך להחזיר שתי עוגיות בשבת הבאה.

רַמְבַּ"ם / הַלְכוֹת מְלוּה וְלוּוּה פְּרָקִים ט"ז, י"ז, י"ח

בְּרַמְבַּ"ם הַיּוֹם, לּוֹמְדִים עוֹד הַלְכוֹת עַל הַחֲזָרָה שֶׁל הַלּוֹאָה.

פְּרָק ט"ז - כְּאֲשֶׁר מַחֲזִירִים הַלּוֹאָה יִשְׁנוּ דָּבָר חָשׁוּב שֶׁעֲלֵינוּ לְדַעַת: עַד שֶׁהָאָדָם מְקַבֵּל אֶת הַכֶּסֶף / רְכוּשׁ זֶה הַתְּפִקִּיד שֶׁל הָאָדָם הַשְּׂנִי לְוֹדָא שְׁלֵא קוֹרָה לְזֶה בְּלוּם. לְמִשְׁל: רְאוּבֵן לוּוֹה עֶפְרוֹן מִשְׁמַעוֹן, בְּסִיּוּם הַשְּׁמוּשׁ, הַנִּיחַ חֲזָרָה עַל הַשְּׁלֶחַן שֶׁל שְׁמַעוֹן. אִם הָעֶפְרוֹן מִתְגַּלְגֵּל מִתַּחַת לְשֶׁלֶחַן וְנִעְלַם, רְאוּבֵן צָרִיד לְשַׁלֵּם אֶת עֲלוֹת הָעֶפְרוֹן.

אָבֵל אִם שְׁמַעוֹן אָמַר "רַק תִּנְיַח אֶת זֶה עַל הַשְּׁלֶחַן כְּשֵׁאתָה מִסִּיּוּם", אִזּוֹ אֶפְלוּ אִם הוּא נִעְלַם זֶה אֵינָה אֲשַׁמְתוֹ שֶׁל רְאוּבֵן.

פְּרָק י"ז - מְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת בְּמִקְרָה שְׂאָדָם נִפְטָר וְיִלְדֵיו מוֹצְאִים פְּתָק שֶׁבּוֹ נִכְתָּב שְׂאָדָם אַחֵר חִיָּב לוֹ כֶּסֶף. אִם הָאָדָם הַשְּׂנִי אוֹמֵר שֶׁשִׁילַם כְּבָר, עָלָיו לְהַשְׁבֵּעַ שְׁבוּעָה שֶׁהוּא אוֹמֵר אֶת הָאֱמֶת.

הַלְכָה מְעַנִּינָתָהּ הִיא שְׂאָם לְאָדָם יִשְׁנוּ שְׁטַר שֶׁנִּכְתָּב בְּאוֹסְטְרָלְיָה, וְהוּא מְבִיא אֶת הַשְּׁטַר בְּדִי שֶׁיִּשְׁלַמוּ לוֹ חֲזָרָה בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית, עָלָיו לְשַׁלֵּם בְּדוּלָרִים אוֹסְטְרָלְיִים וְלֹא אִמְרִיקָאִים. אוֹלָם אִם לֹא כָּתוּב בְּשְׁטַר הֵיכֵן הוּא נִכְתָּב, וְהָאָדָם אוֹמֵר שֶׁמִּדְּבַר בְּדוּלָרִים אוֹסְטְרָלְיִים, עָלָיו לְהַשְׁבֵּעַ שְׁבוּעָה שֶׁהַשְּׁטַר אַכֵּן נִכְתָּב בְּאוֹסְטְרָלְיָה.

(הַמְטַבְּעוֹת בְּשְׂנֵי הַמְּקוֹמוֹת מְכַנְּנִים בְּאוֹתוֹ שֵׁם, אוֹלָם יֵשׁ לָהֶם עֶרֶךְ כֶּסֶף שׁוֹנָה).

פְּרָק י"ח - מְלַמֵּד עַל אָדָם שֶׁאֵינָנו יְכוּלִים לְהַחֲזִיר אֶת הַהַלּוֹאָה, וְלֹא הִיָּה מִשְׁכּוּן. אֶפְשָׁר לְקַחַת אֶת נַחֲלָתוֹ בְּדִי לְהַחֲזִיר אֶת הַהַלּוֹאָה.

זְרֵכֵי הַחֲסִידוֹת / ז' אָדָר

הַיּוֹם הוּא ז' אָדָר, יוֹם הַהֲלָדָת וְהַפְּטִירָה שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ.

הַרְבֵּי אָמַר שֶׁאֶפְלוּ שֶׁבְּדָרְךָ כָּלֵל אֶצֶל הַחֲסִידִים לֹא הִיָּה מְנַהֵג לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ מִיַּחַד בַּיּוֹם הַזֶּה. הַיּוֹם וְהַגְּלוּת כָּל כָּךְ חֲשׁוּבָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְנַצֵּל כָּל הַזְדַּמְנוּת בְּדִי לְהוֹסִיף חֵיוֹת בְּקִדְשָׁהּ. לְכֵן, כְּשֶׁז' אָדָר מַגִּיעַ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַיֵּם הַתְּוַעְדוֹת וְלְדַבֵּר עַל לְמוּד תּוֹרָה (הַרִי מֹשֶׁה הוּא זֶה שֶׁהוֹרִיד לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה) וְלְלַמֵּד תּוֹרָה וְחֲסִידוֹת לְאַחֲרֵים.

(הַרְבֵּיִים לֹא נִהְגוּ לומר תַּחֲנוּן בַּיּוֹם ז' אָדָר, אָבֵל חֲסִידִים כֵּן אָמְרִים).